

af Schæler:

til Vædringsforlaget under Nr. 23.

9) De to sidste Linier i Forslaget udgaa, og istedetfor sættes:

„Samtykke saavel af Veibestyrelsen og de tilstødende Lodsjetere som og af den eller dem, hvem Veiens Vedligeholdelse paa-hviler.“

af Estrup:

til Vædringsforlaget under Nr. 28.

10) I 2den Linie udgaa: „og Skades-erstatning“.

11) I 4de og 5te Linie udgaa: „Sjøndt de forøvrigt ere under behørig Bevogtning“.

12) Efter „gjennemføre“ tilføies: „eller begrænde“.

til Vædringsforlag under Nr. 29.

13) I første Stykkes 1ste Linie tilføies efter „§“: „2“ og i 6te Linie udgaa „2“.

Formanden: Da Lovforslaget er temmelig omfattende, og Antallet af Vædringsforslag derhos er betydeligt, anser jeg det for rigtigst at dele Forhandlingen i tvende Af-snit, sjøndt der ikke i selve Materien er nogen bestemt Anvisning til en saadan Deling, og den altsaa maa blive mere vilkaarlig. Efter Aftale med den ærede Ordfører vil jeg altsaa forholde mig saaledes, at jeg først sætter Lovforslagets 10 første Paragrapher med de tilhørende Vædrings- og Underædringsforslag under Forhandling, og derefter § 11, som handler om Veifreden, samt det Dvrigt af Lovforslagets Indhold med de dertil stillede Vædrings- og Underædringsforslag. §§ 1—10 ere saaledes under Forhandling med de af Udvalget under Nr. 1—21 dertil stillede og de under Nr. 1—4 særlig opførte Vædrings- og Underædringsforslag, og den ærede Ordfører har Ordet med Hensyn til dette første Af-snit.

Ordføreren (Rtær): Lovforslagets 10 første Paragrapher, som ere satte under For-handling i Forbindelse med de dertil stillede Vædrings- og Underædringsforslag, omhandle alene Markfredsbestemmelserne, undtagen for-saavidt § 1 opstiller den Hovedregel, som til-

lige er Grundlaget for Veifredsbestemmelserne, at Enhver er pligtig til paa alle Aarets Tider at holde sine Husdyr paa sit Eget. Den samme Paragraph indeholder dernæst en Bestemmelse om Forpligtelse for den, hvis Dyr er kommet ind paa fremmed Grund, til at erstatte den Skade, der maatte være tilføiet paa visse Gjenstande. Udvalget har underkastet denne første Paragraph og navnlig Bestemmelsen om Skadeserstatningen en nøiagtig Analyse, som har ledet det til at foreslaa det høie Thing en ny Affattelse af Paragraphen. Grunden til, at vi i denne nye Affattelse, som forelig-ger i Vædringsforlaget under Nr. 1, anbefale at udelade den Sætning: „uden at nogen Hjemmel dertil høies“, er udførlig moti-veret i Udvalgets Betænkning, til hvilken jeg derfor skal tillade mig paa dette Punkt som overhovedet overalt, hvor det er fundet nød-vendigt at give nogen udførlig Begrundelse, at henvise. Endvidere foreslaa vi at indføre under den første Dpregning Ordet „Hede“, saaledes som det allerede findes i Forordnin-gen af 1794 § 30. — Jeg maa maasse her indskyde den Bemærkning, at jeg, naar jeg nævner Forordningen af 1794, altid figter til Forordningen af 29de Oktober 1794 om Hegn og Fred for Jorber i Danmark, som jo bliver ophævet ved dette Lovarbejde. — Endvidere foreslaa vi at berøve den første Dp-regning Karakteren af at være udtømmende ved at tilføie et „m. v.“, og endelig at gjøre den anden Dpregning, Altit, Hegn, Grøfter osv., noget fyldigere. Men Hovedændringen, som Forslaget gaar ud paa, er Udvidelse af Erstatningspligten til den Skade, som af Hus-dyr under Ufred tilføies andre Husdyr, saale-des som det vil ses tilføiet ved de tre sidste Ord af Vædringsforlaget under Nr. 1. Det vil jo ses, at Lovforslagets § 1 bestemt begrænder Skadeserstatningspligten til den Skade, der tilføies paa Afgrøde og paa visse livløse Ting, der vel under Et kunne kaldes Markens Til-behør, og som til forbigaaende eller stadig Brug ere anbragte paa Marken. Anden Skade end den udtrykkelig i § 1 nævnte bli-ver Gieren af det skadegjørende Dyr ikke ved Lovforslaget pligtig at erstatte. Spørgsmaalet er da, om han kan blive erstatningspligtig efter